

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

25. marts 2020

Besvarelse af spørgsmål 40 ad L 145 stillet af udvalget den 25. marts 2020.

ERHVERVSMINISTERIET

Spørgsmål:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 25/3-20 fra Rejsearrangører i Danmark, jf. L 145 - bilag 6?

Slotsholmsgade 10-12
DK - 1216 København K

Svar:

Rejsearrangører i Danmark (RID) er ved henvendelse af 25. marts 2020 kommet med bemærkninger til den foreslåede udvidelse af Rejsegarantifondens dækning for annullerede og afbestilte rejser som følge af ekstraordinære omstændigheder.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

RID peger på, at der i Rejsegarantifonden både er en individuel og en kollektiv ordning, idet den enkelte rejseudbyders garanti ”står først”, hvis rejseudbyderen går konkurs, og at den kollektivt opbyggede formue først anvendes, hvis garantien er utilstrækkelig til udbetaling til de rejsende og eventuel hjemtransport. RID mener, at ordningen bør gøres individuel ud fra deisen om, at enhver skal kunne svare sit. RID mener, at en individuel ordning, hvor man kun hæfter for sin egen andel af lånet i Rejsegarantifonden vil medføre, at den enkelte er mere påpasselig med egen likviditet og drift.

Jeg mener grundlæggende, at tilbagebetalingen mest hensigtsmæssigt bæres af branchen kollektivt, da det vil være en uforholdsmæssigt stor byrde at pålægge tilbagebetalingen på enkelte medlemmer af Rejsegarantifonden, som har fået udbetalt dækning af deres tilbagebetalinger. Det kan i sidste ende føre til konkurs for de pågældende rejseudbydere og formålet med dette lovforslag er netop at afbøde de konkurer, som risikerer at indtræffe i rejsebranchen som følge af COVID-19. Der er nogle rejseudbydere, der bliver ramt uforholdsmæssigt hårdt, hvis de har udbudt mange rejser i netop den periode, som dækningen i første omgang omfatter. De rejseudbydere mener jeg, at det er i alles interesse, at vi kollektivt hjælper.

I den forbindelse kan det bemærkes, at det ville have været branchen, der kollektivt skulle have dækket konkurer, der måtte være opstået, hvis vi

ikke laver denne ordning. Jeg er opmærksom på, at Rejsegarantifonden formue er en reserve, der skal anvendes sekundært, når garantien ikke er tilstrækkelig.

RID anfører derudover, at såfremt der bliver tale om en kollektiv hæftelse, bør dækningsperioden være for perioden fra den 13. marts 2020, hvor Udenrigsministeriet har frarådet rejser til hele verden. Det er også lovgivningens udgangspunkt. Der er dog åbnet mulighed for at beslutte en afgrænset udvidelse til at dække rejser aflyst på baggrund af Udenrigsministeriets vejledninger relateret til Corona.

Endelig anfører RID, at Rejsegarantifondens mulighed for at pålægge rejseudbydere at stille forhøjet garanti, hvis deres økonomiske forhold betinger dette, udvides til også at omfatte forhøjet garanti for godtgørelser, som rejseudbyderen har modtaget i medfør af L145. Dette mener jeg ikke er det rigtige greb i den nuværende situation med økonomisk pressede udbydere.

Både for så vidt et sådan ekstra krav om en garanti og i særdeleshed det at pålægge enkelte medlemmer en uforholdsmæssigt stor byrde med at tilbagebetale deres egen godtgørelse individuelt, forøger risikoen for, at de går konkurs. Konkurs er ikke i nogens interesse, da der dels vil være færre tilbage i branchen til at dække for tabet for forbrugerne, som der er en EU retlig forpligtelse til, og dels vil være færre tilbage til at betale lånet tilbage for den statslige garanti, der er stillet.

Med venlig hilsen

Simon Kollerup